

УМНА ГЛАВА

тишъль Глупчо на пазаръ. Видѣлъ тамъ много нѣща. Видѣлъ и единъ селянинъ отъ тѣхното село. Продавалъ едно хубаво пѣтленце. Много се харесало пѣтлето на Глупча. Но нѣмаль пари да го купи.

И когато селянинътъ се заприказвалъ, Глупчо бѣрзишикомъ дигналъ пѣтлето и го мушналъ въ пазвата си.

Обърналъ се следъ малко селянинътъ, завайкаль се, затършуvalъ. Нѣма пѣтътель, нѣма дяволъ.

По едно време пѣтлето шавнало въ Глупчовата пазва: кукуригу-у-у! Хората си гледали работата и никой не обърналъ внимание. Но Глупчо се уплашилъ рекъль да види, дали не сѫ чули.

Вие чухте ли нѣкое пѣтле да кукурига? — попиталъ той гузно хората, които били край него.

